

عنوان مقاله:

واکاوی چگونگی ارتباط فرزندان با اولیا ونحوه ی تاثیر گذاری این ارتباط در تعلیم و تربیت آنها

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی جامعه شناسی، علوم اجتماعی و آموزش و پرورش با رویکرد نگاهی به آینده (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

زینب مالکی اخلمد - لیسانس الهیات

رقیه یساقی - لیسانس آموزش ابتدایی

معصومه خدادادی - لیسانس الهیات

فاطمه مصرخانی - لیسانس حقوق

خلاصه مقاله:

پدر و مادر و اعضای خانواده بیشترین تاثیر را در رشد و شکوفایی کودک دارند؛ آنها از همان روز تولد کودک آینه ای رفتار و شخصیت او در نوجوانی و جوانی هستند. بسیاری از خانواده ها به این امر توجه نمی کنند، آنها باور نمی کنند که رفتارشان با یکدیگر و اطرافیان در ذهن فرزند ثبت می شود این تاثیر پذیری کودک از اطرافیان به قدری ظریف است که خود کودک هم از آن بی خبر است. والدین و اعضای خانواده باید بدانند که مراعات ادب و احترام بین آنها یکی از اصلی ترین پایه های تربیت صحیح فرزند است. اگر ادب نباشد، نباید انتظار داشته باشید که فرزند صالح و سالمی تربیت کنید. خانواده، نخستین نهاد اجتماعی است که تامین کننده ی نیازهای روانی و جسمانی افراد است. کودک از همان ابتدایی شیر خوارگی از محیط خانواده متاثر می شود و در بزرگسالی نیز این تاثیر پیچیدگی خاص خود را پیدا می کند. خانواده در رشد شخصیت فرزندان، تحکیم ارتباط میان اعضای خود و اعتلای فرهنگ جامعه و ... نقش و اهمیت بسزایی دارد. فرزند در خانه و در دامن والدین رشد می کند و آماده ی ورود به مرحله ی دیگری (دبستان) می شود. خانه و مدرسه به عنوان دو نهاد اصلی تعلیم و تربیت هر جامعه ای محسوب می شود. وضعیت موجود هر جامعه ای نتیجه یادگیری دیروز افراد در خانه و مدرسه است و وضعیت فردای هر جامعه در نتیجه سرمایه گذاری هایی است که امروز روی دانایی افراد در خانه، مدرسه و جامعه انجام می گیرد.

کلمات کلیدی:

ارتباط، اولیا، فرزندان، خانواده، تربیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1938651>

